

O Dilectorius om-
nibus scholasti-
cis vtilissimum de ho-
ris canonicis: cēsuris
ecclesiasticis ⁊ indul-
gencijs: Cum exposi-
tione tituli de
Celebratio-
ne mis-
saz.

Quod nuper edidit magister
Margallus: doctor theologus
⁊ canonici iuris professor. Et
sancti Jacobi collega.:

eto turpē cām p̄tinere pacta illa videbant
q̄re non seruāda vt in. l. fina. **L.** de pactis
indubio tñ securiorē eligēdā partē ⁊ diul
na iura ⁊ canonica p̄fuerūt. Nam sapiēs
Salomō vitare pericula semper docuit:
qui amat inq̄t periculū peribit in illo. **Et**
de peni. dist. vij. c. si q̄s aut̄ i final. verbis.
tenui ergo certū ⁊ dimisi incertū: satisfactu
rus mihi cū duce deo de peni. ⁊ remissio.
laborē premendū alibi curabo. Scriptu
rus q̄ imp̄ntiaz decē v̄ra folia p̄tinere nō
potuerūt. ¶ Interea tñ duo p̄ viscera sum
mi sacerdotis ⁊ capitis n̄ri Jesu: supplex
rogo vt hoc caliginoso tpe quo viuimus
xp̄ianoz munus pacē scire lz p̄cennit. **Et**
vos genus electū regale sacerdotiū singu
lis q̄busq; missis: renouate preces a vica
rio v̄ro sancitas vnica illa in extrauagatī
de celebza. missa. vt post dictū a celebrāte
p̄ n̄r: ⁊ r̄n̄hōe sequuta: anteq; in missa vl
terius p̄cedatis illud cānicū **Letatus** suz
in his q̄ re. totū tū gloria p̄ri dicat: quo fi
nito prosequamini s̄m ordinem ibidē sta

tissime benef. principis intelligēdū de ver
boꝝ cū olim. Et ita q̄ndo dī de penitētijs
iniunctis intelligamus vel q̄ a deo sunt in
iuncte vel ordinate p̄ pctis vel rōnabiliter
iniungi deberent a sacerdote cōfessore an
aūt valeat talis concessio damus centum
mille annos indulgētiarū vide i. c. cū ex eo
de penitētijs ⁊ remissiōibus. ⁊ q̄ ibi dixi.

De celebratione missa

rum ⁊ sacramento eucharistic ⁊ di
uinis officijs.

Obzica p̄sens a
quibusdam do
ctoribus p̄tinua
tur: sed a paucis
satis declaratur
funditur liqui
dē in tres rubri
culas. Prima
de celebratione

Hic tibi canonici ac ciuilibus pluriâ carptis
collegit iuris doctus vtrūq; probe.

Quid si p̄dulces narrarē carmine fontes
celestis sophie quos tibi nectit homo?

Non eādē miroz q̄d. n. non diceret apte
tpe cui tanto prompta minerva fuit?

Hic sapuit grece cognouit multa latine
hebraice vero non minor esse tulit

Ergo q̄ tantū multis p̄desse laborat
sollicite facito nocte dieq; colas.

C Ferdinandi a villares in artibus bacca
lauri in operis detractorem.

Quid agis iprudēs sapiētū pessima pestis
quid iuuat inuisum sic agitare caput?

Rūperis infelix nec est q̄d ledere possis
nō patet inuidulis peruius iste labor.

Has qñ ex alijs non possint scripta p̄bari
pōderis ⁊ fidei plus satis auctor erit.

Ergo age quos optas latrat⁹ fūdere p̄ce
vnicus ⁊ multis astipulare libens. . .

C Salmātice impressum. Anno dñi. M. D.
D. xxvij. Die v̄o. viij. mēsis Septēbris.

Regnāte eq̄ssimo Joāne Lusitanie rege.